

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 57. Aliæ controversiæ Clementis XII. Pontifici motæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

§. LVII.

*Alicæ Controversiæ Clementi XI
motæ.*

Præterea occasione bellicorum tu-
tuum eodem hoc anno pristina
cipum dissidia recruderent, non
fuerunt exorta: Præprimis jam
priori Hispaniarum Rex pecuniæ
inopia pressus, a Regni sui Eccle-
sticis subsidia colligendi facultatem
Papa petiit, datam vero repulsam
eo acerbius tulit, quo magis ad
midandos imminentis belli appar-
tuum pecuniariis indigeret suppetiis.
vero novum indignationis argumentum
eo quod Carolus Borbonius Hispaniarum
Regis Filius Castrum & Roncillones
Ducatus sibi tanquam hæredi restitutum
a Papa per Comitem de Porta Pro-
ratorem suum peteret, & Hispaniarum
Rex Filium in hoc petito potestatem
suffulciret. Attamen Clemens
exposuit, quatenus Raynutus
Parmæ Dux ad preces Philippus
Hispaniæ Regis, & Etruriæ Ducis
anno millesimo sexcentesimo qua-
gesimo nono utrumque Ducatum
Apostolicæ, quæ directum in eos
buit dominium, pro decies & sex-
centis ac viginti novem millibus
septem

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

septingentis quinquaginta aureis op-
 pignoraverit, sibi reservato jure, hos
 Ducatus intra octo annorum spatium
 redimendi, hucusque autem hoc pig-
 nus nullatenus fuisse liberatum, ac
 proin nullum esse amplius recupera-
 tionem locum: sed utrumque hoc Ro-
 manæ Ecclesiæ feudum cum dominio
 directo dudum fuisse consolidatum.
 Ad hæc vero reposuit Comes, pecunias
 ad redimendos hosce ducatus jamjam
 esse depositas, id tamen cum probare
 non posset, & omnino falsum esse con-
 staret, ex Cardinalium consilio Pon-
 tificis omnibus modis resistendum, &
 nulla ex parte cedendum censuit: qua-
 propter Carolus cognito demum Sedis
 Apostolicæ immoto jure a petitione su-
 sceptoque consilio recessit. Nec Se-
 renior spirabat erga Papam aura in
 Gallorum Ministerio; quippe Mallebo-
 sius Marefcallus, ut supra meminimus,
 Avenionensem Urbem ac Comitatum
 cingere jussus, jamjam hoc anno cum
 exigua militum manu appropinquavit,
 ac circumquaque suos disposuit. Ea-
 res primo nil hostile præferre vide-
 batur, donec in vicinia copiæ maximo
 numero accrescerent, eoque sensim
 procederent, ut ipsam Urbem latiori
 obsidione cingerent: Inopinæ hujus
 invasionis prætextus erat, quod ta-
 bacci,

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

bacci, & indicæ telæ, quibus
bus hæc Provincia plurimum abun-
negotiatores sæpius Gallica fraudum
vectigalia, & non raro illi, qui ve-
merces Regno intulissent, in Ave-
nem Civitatem velut asylum contu-
sent. Hoc Nuntio haud parum
babatur Pontifex, sed viribus suis
fusus, vim armata vi repellendam
minime censuit, Præsuli tamen
delmontio, qui eidem Urbi Legatus
Apostolicus præerat, negotium
ut amica compositione tempestate
vertere satageret. Hic ergo ad
tificis jussa cum Mallebosio copiosus
Ductore colloquitur, rogatque,
& armis absteret; rem enim
statu esse, ut utilis, salubriusque
mice componi posset. Nec se
lem præbuit Marecallus; res
tentatur, sed Pontifici conditiones
feruntur tam duræ, ut Clemens
quaquam eas acceptaturum rescribit
utpote auctoritati suæ injurias
suis subditis vel maxime noxias.
tamen propterea Bondelmontius
partibus defuit, ac tandem ad
liendas comminationes æquiora
postularentur, impetravit. Itaque
eo deducta est, ut telarum sericæ
opera, & tabacci sationes veterum
vicissim vero in damni compensationem

quotannis bis centies librarum Francicarum millia penderentur, quibus partim stipendia militibus enumerata. partim utcunque indemnitati eorum prospectum, qui ablata tabacci cultura haud exiguum passi sunt detrimentum: cautam insuper, ut aliquid remitteretur de vectigali, quod impositum erat serico, Avenione in Franciam transvehendo. His ergo aliisque utrinque conventis, Urbem Galli obsidione metuque liberarunt.

Alia demum contentio summo Pontifici enata est. Illius occasio erat hæc: jam anno priori summus Pontifex Josepho natu majori Principi, Cæsareo - Mantuani Gubernatoris Philippi Hasso - Darmstadiensis Landgravii Filio gratiam, quam *expectativam* vocant, fecit, vi cujus Cathedralis Ecclesiæ Constantiensis Præposituram, hac dignitate vacante, obtineret: Obstitit autem Capitulum Cathedrale, eo quod ejusmodi concessio non modo Germaniæ Concordatis, sed & specialibus Cathedralis Capituli privilegiis, quoad liberam electionem concessis, & subinde per plures Pontifices confirmatis adversaretur: Eapropter Capitulum, ut sua jura sarta servaret, cum omnibus ferme immediatis Imperii Cathedralibus Ecclesiis huic nomine.

Hist. Eccles. Tom. LXXIV.

U mi-

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

Sæc. XVIII.
A.C. 1733.

minationi intercessit, & apud Imperatorem causam suam egit. Suffragatur tamen nominato Principi Electorali Palatinus: nihilominus hoc anno vigesima septima Januarii a Cæsare Augusto Imperiali Consilio decretum, ut Imperatoris rescripta ad Cardinalem Cienfuegos, ad Josephum Hallsstadensem Principem, necnon ad Constantiensem Cathedralis Ecclesie positum, atque ad Episcopum & Capitulum hanc in rem data expediret, & Palatini Electoris literæ, necnon Capitulum protestationes ad Imperatorem reponerentur.

Eandem ob causam apud Cæsarem reclamabat Capitulum Cathedralis virens contra quemdam Ecclesiasticum nomine de Vreden, qui Commendam ut vocant Præbendam, quæ per intercessionem Archiepiscopi Moguntini variè a Clemente Papa in scio Capitulum tenuit, etiam si Baro Boos de Deck hunc Canonicatum via electionis jam antea a Capitulo impetrasset. Vis quoque concertatio erat in Silesia occasione cujusdam Regii decreti quo sancitum erat, ut omnes, qui territorium frumenti reservatum habent, exacte indicarent; cum autem Leopoldinus Episcopus immunitatis privilegium causatus, præcepto non obtemperasset.

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

peraret, Regis jussu omne eidem frumentum ablatum est. Querebatur Episcopus apud summum Pontificem, cujus etiam opera & consilio tam Regi quam Episcopo satisfactum est.

Ast nondum molestiarum finis; quamvis enim Bichio in Cardinalium Senatum adlecto amicitia inter Joannem V. Lusitanicæ Regem & Sedem Apostolicam penitus restituta videretur, Cavalierius tamen Nuntius Apostolicus nondum ad Regis alloquium admittebatur, eo quod pacti Anno 1726. initi Apostolicas literas Confirmationis nondum attulisset: Ut ergo Pontifex pacis cupidissimus, hanc quoque difficultatem submoveret, Cardinalem D'Acunha nominavit Legatum a Latere, ut hoc caractere insignis *pacta conventa* Pontificis nomine suo chirographo firmaret. Quo facto die decima nona Februarii Nuntiaturæ palatium apertum, & Nuntius ad Regis alloquium admissus est: Haud diu tamen hæc animorum consensio substitit; cum enim Nuntius ex Pontificis mandato Inquisitionis Tribunal tam in Lusitania, quam in Indiis Orientalibus restitui peteret, Rex vicissim postulabat, ut eorum, qui ad Inquisitionem traherentur, bona fisco addicerentur, illorumque appellatio ad Regem deferretur, præterea

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

terea etiam Ulyssiponenſis Patriarchæ
ejusque in perpetuum Succelloribus
Cardinalium Collegium inter ceteros
primi adlegerentur: Haud exigua
facultatis utrumque erat petendum,
primum Papa conſtanter negavit,
alterum vero conceſſit, ea tamen
ut id loco illius eſſet, qui in proxima
inauguratione de more foret nominandus,
dummodo Patriarcha ante
promotionem moriatur.

Insuper etiam Pontifex, ne diſtinctæ
Eccleſiæ ſuis Paſtoribus viduatæ
manerent, cum Rex ad eas quem
nominare pertinaciter negaret, hinc inde
ter alia privilegia, vi quorum Luſitanæ
Reges jamjam conceſſam a Pontifice
facultatem haberent, ut etiam
etiam Episcopatum ceterorumque
cerdotiorum bonis quartam partem
num imponere poſſent, Pontifex
Joanni Luſitanæ Regi indulſit,
hæc gratia, omnino ad tertiam
partem extendi poſſet. Denique
nigne annuit, ut Rex pro ædificanda
nova Luſitanæ Nationis Eccleſia a
ſuo ſubſidia petere valeret. Nec
men ſibi ſatis datum arbitrabatur
ſed indies nova, & nequidem toleranda
interponebat poſtulata, ad quæ tam
cum Papam minime perducere poſſe
neret, rursus Nuntio Apoſtolico
ceſſus

cessum ad Aulam, & Officii sui executionem inhibuit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

Inter tot calamitates id unicum solatii superfuit Clementi, quod eodem hoc anno Emmanuel Regius Lusitanæ Princeps cum Rege fratre suo in gratiam redierit, & alter Regis Frater Antonius, qui sacræ militiæ nomen dederat, ac Mense Septembri præsentem Rege primam cælestemque hostiam Deo obtulerat, omnem operam impenderet, ut Fratrem suum cum Sede Apostolica plene reconciliaret. Accessit etiam ad gaudii cumulum, quod Muley - Achmat Abdas Rahtaman (quod idem significat ac *Servus misericordiæ*) Marocani Imperatoris Muley - Ismaelis Filius, qui jam anno priori Romam venerat, Catholicæ Religionis præceptis probe imbutus, die sexta Martii hoc anno in Basilica S. Petri Baptismatis fonte auctoratus fuerit, imposito nomine Laurentii Bartholomæi, Trajani, Ludovici; Pontificis vero nomine Cardinales Guadagnius, Albanus, Corsinius, & Aquaviva Lustrici Sponsoris vices agebant. Assignabat eidem Pontifex quolibet Mense centum aureos, & Corsinius Cardinalis dono dedit quingentos præter alia subsidia a variis exteris Principibus constituta. Hic Princeps Aloorani commentis a teneris apprime

Sæc. XVIII. imbutus, Mecham proficiscitur,
 A. C. 1733. ab Hispanis captus Valentiam delat-
 batur, ubi cum Viris doctis sæpe
 satus de sectæ suæ veritate dubi-
 cæpit: venenum tamen, quod una
 lacte materno hauserat, evomere
 nuit: demum obtenta libertate in
 lias inde in Africam reversus est,
 tamen agnitæ veritatis voci ultra
 stendo impar, abjecta Mahometana
 perfitioe fidem Catholicam ample-
 statuit, opportunam & taxat exoptat
 occasionem; nec ea diu absuit,
 gente enim Regni necessitate ab
 peratore Parente suo in Hispaniam
 gatus mittebatur, ubi Hispali cum
 genti pompa & júbilo exceptus,
 fecto feliciter Legationis negotio
 mam contendit, quod animo con-
 perat, fideliter executurus. Sing-
 benevolentia recipitur a Pontifice,
 tus & victus suæ dignitati congruus
 unde administratur, Princeps tamen
 to, quo in Catholicæ Religionis doctrina
 erudiebatur, tempore inter Christi-
 potissimam partem jejuniis & orati-
 bus vacabat. Paulopost Marocani
 peratoris Legatus, qui Romam
 erat, unacum pluribus aliis Turcis
 lutari aqua lustrabatur, nominatus
 dinandus, Alexander, Philippus,
 plisque muneribus a Papa auctus.

Pari liberalitate Pontifex honora- ^{Sæc. XVIII.}
 bat Jacobum Angliæ Regem, quem ^{A. C. 1733.}
 vulgo *Prætendentem* nominabant, quippe
 ineunte hoc anno in Xennium eidem
 decem, ejus vero Filiis quatuor au-
 reorum millia donabat; natu autem
 majori, quem Principem de Wallis
 dicebant, Pontificio diplomate plura
 simul Sacerdotia habendi facultatem
 dedit; cum autem Anglorum quam-
 plurimi Romæ essent, ut majori Regis
 securitati, & honori prospiceretur,
 Pontifex jussit, ut ante ejus portam pe-
 ditum centuria, & ante cubiculum
 stationarii milites excubarent, necnon
 curru incedentem satellites comitaren-
 tur, obvii quorumcunque currus loco
 cederent, ac denique Regis famuli
 gladiis præcincti incederent.

§. LVIII.

*Cadaver Benedicti XIII. Pontificis
 translatum.*

Ineunte Mense Februario summus Pon-
 tifex Corpus defuncti Pontificis Be-
 nedicti XIII. ex Vaticana Ecclesia trans-
 ferri jussit: Die ergo vigesima prima
 ejusdem Mensis, quæ anniversaria e-
 rat obitus sui, octodecim Cardinales
 præsentem Papa convenerant, & solemniter
 Sacro per Cardinalem celebrato Corpus

U 4

a Car-